

SREČANJE ESREA IN SEMINAR TQF

Drugo srečanje omrežja Research Network on Adult Educators, Trainers and their Professional Developments, organizacije ESREA, je bilo tokrat izvedeno hkrati s srečanjem omrežja Vet & Culture network. Kraj dogajanja je bilo glavno mesto Estonije Talin, ki ga je v letu 2011 krasil naziv Evropska prestolnica kulture.

Tridnevnega srečanja, ki ga je organizirala Univerza v Talinu, se je udeležilo nekaj več kot 20 udeležencev iz 12 različnih držav, po večini vodij izobraževanja in raziskovalcev s področja izobraževanja odraslih.

Glavna tematika srečanja je bila prihodnost odraslih izobraževalcev, poudarek pa je bil predvsem na etiki, prepoznavnosti in delovanju.

Izvedba srečanja je bila dokaj sodobna; predavanja in predstavitve niso potekale *ex cathedra*, temveč po principu učne kavarnice (angl. *learning caffè*), ko udeleženci komunicirajo podobno sproščeno kot v "kavarnah", le da poudarek ni na kavi, ampak na učenju.

PRVI DAN

Po registraciji v glavni avli univerze nas je pozdravil Rain Mikser, direktor tamkajšnjega Instituta izobraževalnih znanosti. Po uvodnem govoru je vsak od nas dobil možnost, da se predstavi in pove, kaj od srečanja pričakuje. To je bila precej dobra metoda, kako prebiti led in izboljšati komunikacijo, ki jo uporabljamo tudi na tečajih v Izumu.

Tudi drugi vodje izobraževanja (udeleženec Škotske, Anglije itd.) so imeli podobna pričakovanja glede srečanja – da bi spoznali problematiko iz "prakse" in nekaj uspešnih novih metod. Raziskovalci s tega področja pa so prišli večinoma z željo, da svoje raziskave predstavijo in zberejo odzive, ki jih bodo lahko pri nadaljnjem vodenju raziskave koristno uporabili.

DRUGI DAN

Oba dneva se je srečanje dogajalo v starodavni zgradbi sredi glavnega trga, ki je bila že pred nekaj stoletji namenjena učenju. Drugi dan se je srečanje odvijalo po prej omenjenem principu učnih kavarn, v katerih veljajo naslednja pravila:

- Učna kavarna je neke vrste okrogla miza v malem (miza s prenosnikom za predavatelja in stoli za sodelujoče, na sredini mize list papirja velikega formata in dovolj pisal).
- Na glavnem panoju se predstavijo prispevki, vsak od slušateljev pa se prijavi za sodelovanje pri tistih prispevkih, ki so mu zanimivi.
- Predstavitev izvede predavatelj, drugi pa lahko o temi diskutirajo. Ker je krog zelo majhen, se diskusija hitro razvije, vprašanja in pripombe pa se zapišejo na prazen plakat sredi mize.
- Po določenem času se diskusija zaključi, udeleženci pa se preselijo v drugo kavarno.
- Nato posamezni nosilci kavarn (to so predavatelji, ki so pri vsaki temi naredili uvod) ob popisanih plakatih predstavijo obravnavano temo pred celotno javnostjo.
- Na koncu dobi še vsak od udeležencev besedo, da lahko pove kakšno svojo misel ali zastavi vprašanje.

V zborniku srečanja so teme podrobneje predstavljene.

Naj omenimo enega od uspešnejših učnih pripomočkov za preverjanje znanja slušateljev. Gre za programski paket Clicker, ki omogoča, da je v neko predstavitev v Power Pointu po vsakem vsebinskem sklopu vključenih nekaj relevantnih vprašanj z možnimi odgovori A, B, C in D, nato pa slušatelji na napravi s klikom na ustrezni gumb izberejo ustrezni odgovor.

TRETI DAN

V dopoldanskem času smo sodelovali v ustaljenih učnih kavarnah, popoldan pa smo diskutirali v neke vrste odprtem prostoru (angl. *open space*). Za razliko od učnih kavarn imajo odprti prostori naslednje značilnosti:

- Teme niso vnaprej predpisane, ampak lahko vsak predlaga zanj relevantno temo, o kateri bi želel diskutirati, jo zapiše in prilepi na pano. Nato se te teme razvrstijo v določene skupine, označene z določeno barvo.
- Za sodelovanje v odprtem prostoru se slušatelji ne prijavljajo, ampak se jih udeležijo tako, da kar prisedejo.
- Predavateljev ni, saj tisti, ki so temo predlagali, o njej niso dolžni pripraviti uvodne predstavitve, ampak se diskusija kar začne.
- Udeleženci lahko gredo k drugim okroglim mizam kar med izvajanjem.
- Čas diskusije ni vnaprej odmerjen.

Metoda odprtega prostora (več o tem na spletnem naslovu <http://www.openspace.org>) je primerna za reševanje zelo kompleksnih problematik, kjer mora biti vključenih tudi večje število oseb.

ZAKLJUČEK

Srečanje je bilo zelo uspešno, saj so predstavili različne učne metode in izkušnje z njimi. Seveda lahko posamezne metode v Izumu le delno uporabimo, dobro pa je, da jih poznamo in vemo, kaj je z njimi možno doseči.

Aleš Bošnjak